

Publicerad 2009-02-15 20:16 av duvan59

Pilgrims själen

Längtar efter skrattet och sången
som fanns där så tydligt en gång
Som vuxen av plikter ständigt fången
i minnet av barndomens ljuva sång

Påklistrad är masken som människan bär
allvaret har slagit rot i många kroppar
leken så otroligt igenkänd den är
Vad är det som barnsligheten stoppar

Bygga sandslott på stranden under stoj och lek
bejaka sitt medfödda barnasinne
inte inför makten vara underkuvad och vek
Locka fram barndomens ljuva minne

Dansa till nymånen vid gran och tall
låt plikterna till marken hastigt falla
hör människans glädje och hundarnas skall
när vi tillsammans genom dagen tralla

Släpp fram ditt lilla barn och skratta som då
problemen bleknar och försvinner
tillsammans leende kan vi vandra och gå
när vi vår pilgrimssjäl åter vinner

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren duvan59 med Poeter.se id #25996 innehar upphovsrätten